

РЕШЕНИЕ

№ 5692

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 09.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7717** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от управителя Н. К., срещу Решение № 32-213480 от 23.07.2020 г. на директора на ТД „С. морска“ към Агенция „Митници“, издадено във връзка с MRN № 20BG002002029063R5/11.05.2020 г.

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби, нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона, поради което се иска отмяната му. Твърди се, че в процедурата по оспорване на митническата стойност на стоки № 1 и № 4 от MRN № 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. митническите органи не са разгледали и взели предвид при постановяване на оспорения административен акт всички писмени доказателства, представени от жалбоподателя, за установяване на действителната митническа стойност на стоките, което е довело до незаконосъобразността на акта. Допълнително се излагат аргументи в тази връзка, че съгласно чл. 84, 84а от ЗМ митническите органи имат правомощия да извършват широк кръг проверки в подобни случаи, които не се изчерпват единствено със сравнителен анализ на цената. Поддържа се, че митническата стойност на процесните стоки е формирана изцяло при

спазване на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013. Жалбоподателят твърди, че е от години на пазара с рекламни продукти, поради което има сключени дългосрочни договори, по които внася голямо количество от процесните стоки и закупува същите на преференциални /по-изгодни/ цени с възможност за разсрочено плащане. Излага позицията, че обективният анализ на представените документи по MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. води до извод, че не е манипулирана или занижена декларираната митническа стойност на стоките. Жалбоподателят оспорва законосъобразността на приложения от митническите органи метод за определяне на митническата стойност на стоките – а именно този по чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 952/2013, на първо място, поради липса на основания за прилагане на алтернативен на метода на договорната стойност, и на второ място, поради липса на достатъчно данни в мотивите на административния акт за изпълнение на критериите съгласно този вторичен метод. С тези мотиви намира актът за необоснован, немотивиран, издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли да бъде изцяло отменен от съда. Претендира направените по делото разноси по представен списък.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С.. Поддържа жалбата по подробно изложени в писмени бележки съображения, които по същество се излагат и в жалбата.

Ответникът – директор на ТД „С. морска“ в Агенция „Митници“, се представлява от процесуални представители - юрисконсулти Ш., Т. и Р.. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения в писмено становище от 23.11.2020 г. с вх. № 36750 по описа на АССГ, които по същество се припокриват с обективирания в оспорвания административен акт мотиви. Моли да бъде оставена без уважение жалбата на дружеството и прави възражение за прекомерност на претендираното от него адвокатско възнаграждение. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при съответния изход на делото.

В открито съдебно заседание за ответника се явява юрисконсулт П..

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по делото.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства, съдържащи се в приобщената по делото административна преписка се установява следното:

С митническа декларация от 11.05.2020 г. MRN 20BG002002029063R5 [фирма] декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 39 стоки, 784 колета, 11242 кг. бруто, държава на износ Б., деклариран произход Б., условие на доставка D. С.. Към митническата декларация са приложени документи за вноса: търговска фактура № K./S./20/173 от 05.03.2020 г. с фактурна стойност от 74 684,68 U. при курс за митнически цели от 1,79979 лв. за 1 U.; опаковъчен лист, спедиторски коносамент № TCSL2024586 от 15.03.2020 г.; линеен коносамент № COSU6258695640; сертификат за произход Формуляр А № A1204504 от 19.03.2020 г. (издаден впоследствие); декларация за стойността D.V.1; платежни нареждания за плащания към бюджета; пълномощно.

При извършена проверка на митническа декларация с MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. е установено следното: стока № 1 е описана като „памучни тениски с къс ръкав (различни цветове - 12900 бр. мъжка S-3XL -12400 бр. в 124 кашона детска S-XL - 500 бр. в 5 каш.“, код по Т. [ЕГН], държава на произход Б., 3250 кг. бруто, 2960 кг. нето, декларирана митническа стойност за кг. в размер на 6,54 лв.

Стокa № 4 е описана като „памучни блузи с дълъг ръкав и качулка/различни цветове/ мъжки S-2XL - 1920 бр. в 64 каш. мъжки с цип S-3XL - 900 бр. в 36 каш.“, код по Т. [ЕГН], държава на произход Б., 1872 кг. бруто, 1610 кг. нето, декларирана митническа стойност за кг. в размер на 11,62 лв.

Установено е, че гореописаните стоки попадат в Списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на Европейския съюз, утвърден със Заповед № ЗМФ-30/14.01.2020 г. на Министъра на финансите, на основание чл. 66, б. в) от ЗМ (в сила от 01.01.2020 г.), което е мотивирало митническите органи да направят сравнение на декларираната митническа стойност на горепосочените стоки със справедливите цени на ЕС за стоки от същия вид, при което е установено, че за стока № 1 справедливата цена на ЕС е в размер на 21,32 лв./кг., а за стока № 4 справедливата цена на ЕС за тази стока е в размер на 25,03 лв./кг.

Във връзка с проверка, приемане и/или оспорване на декларираната митническа стойност на стоки с № 1 и № 4 от процесната митническа декларация MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. дружеството жалбоподател е уведомено с писмо № 32-133118/11.05.2020 г., че за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките по смисъла на чл. 195 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) 2015/2447) в определен срок следва да учреди обезпечение от 13451,00 лв., ведно с последствията от неизпълнението на това задължение.

В тази връзка от дружеството е представено посоченото обезпечение, за което по делото са представени писмени доказателства, въз основа на което митническите органи са издали в системата МИСВ-ММЗ референтен номер (GRN) 20BG002000X075264 от 12.05.2020 г. и стоките по процесната митническа декларация MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. са допуснати под режим „вдигане на стоките“.

Извършена е митническа проверка на декларираната стока, за което е съставен протокол за извършена митническа проверка от 13.05.2020 г. Вzeti са мостри от стока № 1 и № 4 от MRN 20BG002002029063R5 от служител на МП Пристанище „В. Запад“. По реда на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с определяне на митническата стойност на стоките въз основа на договорната им стойност съгласно чл. 70 (ЕС) № 952/2013 и с формирало се основателно съмнение, че декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума, митническите органи са изискали с писмо № 32-133183/11.05.2020 г. от дружеството [фирма] за нуждите на проверката допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките. В определения от митническите органи 7-дневен срок дружеството жалбоподател с писмо № 32-138058/15.05.2020 г. представило документи за доказване на декларираната митническа стойност на стоките по процесната митническа декларация. Представени са следните документи:

1. Външнотърговски договор № К./N-01/2019 по конкретната сделка, включващ няколко доставки;
2. Писмо от главния мениджър на К. С.;
3. Документи, удостоверяващи извършени транспортни и/или застрахователни разходи;
4. Търговско досие по сключената сделка /оферти, ценови листи, потвърждения, бизнес кореспонденция, други сведения и документи/;
5. Условия за плащане и договореност за отложено плащане /payment terms/;
6. Ц. листа от доставчика К. С. L..;
7. Поръчка от [фирма];
8. Информация за датата на изпращане на поръчката и условията на плащане /копие от имейл изпратен към доставчика/;
9. Документи, удостоверяващи формирането на продажната цена на стоките по процесната митническа декларация (калкулация) - ценова оферта от испански бранд за идентичен артикул, продаван успешно в България; оферта от „Х. Г.“; проформа и брошура от „Х. Г.“;
10. Документи за внос от същия доставчик от 2018 г., 2019 г. и 2020 г.;
11. Фактури за аналогични продукти от същия доставчик към дистрибутора за Гърция и дистрибутора за У..

Въз основа на представените материали митническите органи са приели, че не е доказана митническата стойност на стоки № 1 и № 4 съобразно с нормата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 – договорната стойност, поради което са стигнали до извод, че в случая следва да бъде приложен алтернативен метод по чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност на стоките, а именно този по § 2, б. „б“ - договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване.

Митническите органи са приели след анализ на допълнително представените от вносителя документи, че не отпадат съмненията относно точността на митническата стойност на внесените стоки от дружеството жалбоподател под № 1 и № 4, със следните изложени в административния акт мотиви:

Представената търговска фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г. е за общо количество от 43470 бр. изделия и е на стойност 74 684,68 U.. Издадена е от К. С. L., Б. (knit C. D.). Във фактурата е посочено, че стойността на стоката е 74 684,68 U., като дължимите суми за плащане са разделени, както следва:

- 70 950,45 U., представляващи 95 % от стойността на стоката и дължими по сметка на дружеството продавач К. С. L., Б. (knit C. D.);
- 3 734,23 U., представляващи 5 % от стойността на стоката и дължими като „agents comission“ по сметка на К. Е. В. Б., съгласно договор — поръчка.

Представен е договор К./N-01/2019 от 22.10.2019г., сключен между [фирма] като купувач и К. С. L., Б. (knit C. D.) като продавач за покупко-продажба на различни по вид, цвят, размер и количество стоки, представляващи дамски, мъжки и юношески облекла. Установено е, че поръчката по него е за количество по-голямо от декларираното 349 700 бр. с обща стойност от 424 573,91 U.. Съгласно договореностите между страните е предвидено плащането на стоките да се извърши до 90 дни след датата на тяхното натоварване при следните допълнителни условия: 95

% от цената следва да бъдат заплатени по цитираната банкова сметка на дружеството продавач К. С. Л., Б. (knit C. D.) и 5 % като „agents comission” по сметка, различна от тази на продавача, на К. Е. В. Б..

Представено е копие на писмо с лицензиран превод на български език от дата 19.03.2020 г., подписано от изпълнителния директор на К. С. Л., Б. (knit C. D.), с което се обясняват търговските отношения между К. С. Л., К. Е. В. и [фирма]. Посочва се, че К. Е. В., Б. е европейски представител на К. С. Л., Б., и съгласно техните споразумения в случай, че европейски клиент поръча стоки директно от К. С. Л., Б., то К. Е. В. Б. има право на 5 % комисионна, която в случая е отразена в търговската фактура, издадена от К. С. Л., Б., на дружеството жалбоподател.

Представя и споразумение за дистрибуция с лицензиран превод на български език между К. Е. В. Б. и [фирма], в сила от 21.11.2012 г. Съгласно точка I от него, срокът на договора е с продължителност 10 години със задължително подновяване всяка година. Пред митническите органи не са представени данни за нито едно подновяване на договора, поради което са приели представеното споразумение за дистрибуция за неотнормено към доставката на стоки по MRN 20BG002002029063R5 от 11.05.2020г.

Сочи се още, че [фирма] не е представило договор между изпращача на стоките по проверяваната митническа декларация - К. С. Л. Б. (knit C. D.) и дружеството, в полза на което следва да бъде заплатена 5% от стойността на направената поръчка за стоките „agents comission” - К. Е. В. Б.. В тази връзка е прието от митническите органи, че сумата в размер на 3 734,23 U. (5% as agents commission), отделно разграничена в търговската фактура по процесната митническа декларация, не представлява отстъпка по смисъла на чл. 130 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, във връзка с чл. 70, §1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Посочено е в мотивите на решението, че дружеството не представя документи за действително платената цена за стоките, тъй като все още не е настъпил падеж за плащане, предвид уговорения срок от 90 дни от датата на натоварване. В писмо № 32-138058 от 15.05.2020 г. е представен документ от К. С. Л., в който е посочено, че плащането по сделката е до 90 дни от датата на натоварване.

На следващо място, установено е разминаване в условията на доставка на стоката, като се сочи, че в търговската фактура е посочено условие на доставка D. С., а по договор К./N-01/2019 от 22.10.2019 г. е уговорено условие на доставка С. С..

Основание за съмнение относно действителната митническа стойност на стоките митническите органи намират и в разминаване между представена ценова листа на К. Е. В. от 15.04.2017 г., съгласно която посочените единични цени за всеки артикул е в Е., закръглени до втора цифра след десетичната запетая, и търговската фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г., в която същите са в друга валута - U. с 4 цифри след десетичната запетая, като в последната стоките са също така с по-ниска стойност, отколкото същите по предоставената ценова листа (P. from B. W.).

Митническите органи са приели като неотнормени в случая представените от дружеството жалбоподател ценова оферта от испански бранд за идентичен артикул, оферта и проформа фактура от Х. Г., документи за внос от същия доставчик от предходни години, както и копия на имейли /без превод на български език/.

За стока № 1 са предоставени 2 броя мостри. За стока № 4 е предоставена 1 брой мостра от стоката, липсва мостра от стока модел SWC280 – мъжка трикотажна блуза с дълъг ръкав.

За стока № 1 предоставените 2 броя мостри представляват трикотажно облекло,

покриващо горната част на тялото (тениски), с къс ръкав, 100 % памук, с размери и цветове, както следва:

- Юношеска тениска, размер М (10-11), модел YC1500, бяла на цвят; декларирана митническа стойност в размер на 1,06 лв./бр.

- Мъжка тениска, размер М, модел MC130, бяла на цвят, декларирана митническа стойност в размер на 1,29 лв./бр.

Трикотажните тениски са с прикачен текстилен етикет с описание за номер, модел, състав, марка - К. Е..

За стока № 4 предоставената 1 брой мостра от стоката представлява трикотажно облекло покриващо горната част на тялото, с дълъг ръкав, 100 % памук, както следва:

- Мъжка трикотажна блуза /тип суитчър/, модел SWZ280, с дълъг ръкав, черна на цвят, с качулка и предно затваряне с цип, с прикрепен текстилен етикет: размер L, с надпис К. Е., декларирана митническа стойност в размер на 8,97 лв./бр.

- Мъжка трикотажна блуза, с дълъг ръкав, модел SWC280, с декларирана митническа стойност в размер на 5,54 лв./бр. - няма представена мостра от този модел.

За целите на проверката по чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е извършен сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система, при който е установено, че за някои от процесните стоки /конкретно стоки № 1 и № 4 - модел SWC280 от MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г./ са декларирани по-високи стойности, които съществено се различават от декларираните. За стока „Мъжка трикотажна блуза /тип суитчър/, модел SWZ280, с дълъг ръкав“ под № 4 не е установено, че цената ѝ е под рисковата стойност, поради което е приета декларираната от жалбоподателя митническа стойност.

Освен сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система митническите органи използвали оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки за всеки продукт, произход и държава-членка на местоназначение за многогодишен период, обикновено четири последователни години - т.нар. "справедливи цени" (съгласно нормата на §1, т. 40 от Допълнителните разпоредби от Закона за митниците).

За определяне на посочените справедливи цени била ползвана още системата "Т." (Т.) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. C.).

С оглед на това е извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 61091000, с произход Б., във всички държави членки за 2019 г., 2018 г., и 2017 г., резултатите от които са обективирани в табличен вид в мотивите на решението на директора на ТД „С. морска“ при Агенция „Митници“. Установено е, че в рамките на този тригодишен период средностатистическата стойност за ЕС за стоки с този код по Т. не се променя драстично и е със стойности 10,92 Е./kg, 10,28 Е./kg и 10,98 Е./kg за съответните години.

В конкретния случай стока № 1 от процесната митническа декларация с код по КН 61091000 е с декларирана митническа стойност от 6,54 лв./кг. или 3,34 Е./kg при курс 1,95583 лв. за 1 евро. Средностатистическата стойност в ЕС е 10,92 Е./kg за 2017 г., 10,28 Е./kg за 2018 г. и 10,98 Е./kg за 2019 г. или съответно 21,36 лв./кг за 2017 г., 20,11 лв./кг. за 2018 г. и 21,48 лв./кг. за 2019 г. при курс 1,95583 лв. за 1 Е.. При тези констатации е направен извод, че митническата стойност на процесните стоки в Република България запазва тенденцията да е най-ниска от тази на сходни стоки в останалите държава-членки /7,38 Е./kg за 2017 г., 8,91 Е./kg за 2018 г. и 8,69 Е./kg за 2019 г./.

За стока № 4 от процесната митническа декларация с код по КН 61102091 е с декларирана митническа стойност от 11,62 лв./кг. или 5,94 Е./kg при курс от 1,95583 лв. за 1 Е.. Извършен е анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 61102091 с произход Б. за 2019 г., 2018 г. и 2017 г. /представен в мотивите на административния акт в табличен вид/, в резултат от което е направен извод, че за посочения тригодишен период среднотатистическата стойност за ЕС не се променя драстично и е както следва - 13,26 Е./kg, 12,64 Е./kg и 13,40 Е./kg, съответно 25,93 лв./кг. за 2017 г., 24,72 лв./кг. за 2018 г. и 26,21 лв./кг. за 2019 г. при курс 1,95583 лв. за 1 Е., както и че митническата стойност на процесните стоки в Република България е около средните за ЕС, като за 2019 г. е 22, 6 Е./kg.

Изложените в акта данни са от сайта на Европейската комисия - <https://trade.ec.europa.eu/tradehelp/statistics>, като посочените в колона „Е./kg” стойности представляват митническата стойност на стоката в Е., включваща цената на стоката при условие на доставка F. Б., разходите за транспорт и застраховка, както и всички останали разходи до въвеждането на стоката до митническата територия на ЕС.

С оглед на изложеното е направен извод, че декларираната договорна стойност на стоки № 1 и № 4 от митническа декларация MRN 20BG002002029063R5 за килограм е необичайно ниска в сравнение със среднотатистическия размер на митническата стойност при сходни стоки за внос в ЕС, поради което не отпадали съмненията относно точността на митническата стойност на внесените стоки, като митническите органи се позовават Решение С-291/15 от 16 юни 2016 г. на Съда на Европейския съюз, съгласно което в случаите, когато декларираната цена на стоките е значително по-ниска от среднотатистическата, следва да се приеме, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмнение за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на документите.

Поради гореизложеното митническите органи приели, че митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност по чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013, а по вторичните методи, уредени в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

За приблизително същия период не били установени декларирани митнически стойности по реда на член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за „идентични стоки“, по смисъла на член 1, § 2, т. 4 от Регламент за изпълнение на (ЕС) 2015/2447 /„идентични стоки“ - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им/, поради което на основание чл. член 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са пристъпили към определяне на митническата стойност на процесните стоки по член 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, тоест въз основа на договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване.

При изследване на метода по чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са изложили твърдение, че понятието „по същото или приблизително същото време“ не е дефинирано.

След направения анализ в националната база данни за оформени митнически декларации за допускане на свободно обращение в същия или приблизително същия момент на сходни стоки били намерени резултати за декларирани и приети митнически стойности от други вносители, както и от същия вносител, които не са необичайно ниски.

Предвид горното митническа стойност на процесните стоки по MRN

20BG002002029063R5/11.05.2020 г. била определена на основание чл. 74, § 2, буква „б“, като е взета предвид декларираната митническа стойност по митнически декларации с MRN, както следва:

1. За стока № 1 база за определяне на митническа стойност е посочена MRN 20BG005100195693R1/26.03.2020 г.:

- Мъжки тениски с къс ръкав от памук - 12400 бр. - нова митническа стойност - 2,56 лв./бр. или 3 1744 лв.
- Юношеска тениска с къс ръкав памук - 500 бр. - нова митническа стойност - 2,56 лв./бр. или 1280 лв. За стока № 4:

2. За стока № 4 база за определяне на митническа стойност е посочена MRN 19BG005100140368R0/21.11.2019 г.:

- Мъжка трикотажна блуза с дълъг ръкав модел SWC280 - 1920 бр. - нова митническа стойност - 8.20 лв./бр. или 15744 лв.

- За другия продукт пос № 4 от MRN 20BG002002029063R5 не е установено разминаване в декларираната митническа стойност и средностатистическата такава за внос в ЕС.

С писмо рег. № 32-157606/04.06.2020 г. в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 дружеството жалбоподател е уведомено за мотивите, на които ще се основава решението на митническите органи, като му е била предоставена възможност за отговор. Писмото е получено на 09.06.2020 г., видно от известие за доставяне № PS 9028 004233 С.

С писма № 32-194166/07.07.2020 г. и № 32-204962/16.07.2020 г. жалбоподателят е изразил становище относно съобщените му мотиви и е представил следните документи:

- С. - потвърждение за плащане на сумата в размер на 70 950,45 U., без да е посочено основание за плащането, а именно фактура № KKCL/S./20/173 от 05.03.2020 г.;

- Платежно нареждане за плащане в размер на 19 364,68 U., с посочено основание за плащане 4 броя фактури, вкл. и фактура № KKCL/S./20/173 - плащане комисионна за агент към дружеството К. Е. В., ведно с таблица с разбивка на общото плащане за комисионните по отделни фактури и митнически декларации, включваща и плащането в размер на 3 734,23 U., представляващо 5 % комисионна към агента белгийското дружество К. Е. В..

След запознаване със становището за несъгласие с производството по издаване на решение за увеличаване на митническата стойност на стоки № 1 и № 4 от процесната MRN 20BG002002029063R5 на [фирма], решаващият административен орган е приел, че същото е неоснователно, доколкото представените документи за извършено плащане не могат безспорно да се отнесат към декларираните стоки и няма представено доказателство за това, че с плащането се изчерпва задължението за стоките.

Поради изложеното директорът на ТД „С. морска“ е издал оспорваното в настоящото съдебно производство Решение рег. № 32-213480 от 23.07.2020 г., с което е отказал да приеме декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоки № 1 и № 4 от MRN 20BG002002029063R5, определил е нова митническа стойност за същите, както и са коригирани дължимите публични вземания във връзка с вноса.

Решението е връчено на 27.07.2020 г., видно от известие за доставяне на л. 31 и писмо с рег. № 32-214475/24.07.2020 г. на л. 32.

Жалбата срещу решението е подадена чрез административния орган на 03.08.2020 г., видно от фотокопие на товарителница за куриерски услуги на л. 16.

По делото са приобщени писмени доказателства като част от административната преписка. Допълнително са представени лицензирани преводи на български език на

документите, които са приложени към административната преписка на чужд език.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното Решение рег. № 32-213480 от 23.07.2020 г. на директора на ТД „С. морска“ при Агенция „Митници“ е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 220, ал. 1 от ЗМ от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция С. морска към Агенция „Митници“, който орган притежава качеството „митнически орган“ по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Към датата на издаване на обжалваното Решение – 23.07.2020 г., този орган е част от митническата администрация на страната, която отговаря за прилагането на митническото законодателство на ЕС. Също има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции, а според ал. 7 на същия член „за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго“. С оспореното решение е извършена промяна на декларираните обстоятелства в митническа декларация във връзка с последваща проверка, от което възникват задължения за дружеството жалбоподател за митническо и данъчно задължение, тъй като съгласно чл. 56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение. С оглед на изложеното актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

По спазването на процесуалните правила:

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 G. S. BV срещу S. van F. и Решение от 19 март 2009 г. по дело C-256/07 M. & Co. D., правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, а според член 15, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в

определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че, за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на СЕС по дело C-263Ю6 С..

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, § 1, буква „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

В казуса по делото от дружеството е изискана информация съгласно чл. 188 „б“ от М. и чл. 140, § 1 от Регламента за прилагането на кодекса, представляваща документи, касаещи вноса на стоки по процесната МД, описани в писмото на митническия орган под № 32-133183/11.05.2020 г. до жалбоподателя. Съгласно изложеното в писмото са налице съмнения относно декларираната стойност на стоките и документите са необходими с оглед доказването ѝ.

На основание чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган по процесната митническа декларация, в това число, че има съмнение относно декларираната митническа стойност и основанията за това, повторени в мотивите на оспореното решение, като уведомяването е извършено с писмо с рег. № 32-157606 от 04.06.2020 г. на митническия орган, в което са подробно обсъдени фактите по случая и и доказателствата, въз основа на които се установяват, като са възпроизведени и в мотивите на оспорвания административен акт.

Дружеството е уведомено и впоследствие с оспореното решение, с което на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, вр. чл. 74, § 2, буква "б." от М., вр. чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е отказано приемане на митническата стойност на декларираните стоки № 1 и № 4 в процесната МД MRN № 20BG002002029063R5/11.05.2020 г., декларирани от [фирма], посочени са статистическите стойности, както и другите фактически основания от значение за извършеното увеличение на митническата стойност на посочените стоки.

С оглед на изложеното съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, гарантирани са правата на дружеството жалбоподател в производството по чл. 140 и чл. 141 от Регламент (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, следователно не е допуснато нарушение на процесуалните правила от формална страна.

По материалната законосъобразност на оспореното решение съдът приема следното:

Правният спор по делото се свежда до това дали е налице основание да се оспори декларираната от жалбоподателя договорна митническа стойност на стоки № 1 и № 4 съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съответно при положителен отговор

– правилно ли е определена същата по правилата на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 140 и чл. 141 от Регламент (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013.

В Дял II, Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавена "Стойност на стоките за митнически цели", в член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. Съгласно член 70, § 1 "базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост", а в § 2, че "действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в § 3, букви от "а" до "г" са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност. В настоящия случай между страните не е спорно, че тези условия са изпълнение по отношение на процесната МД. Неприемането на митническата стойност на стоки № 1 и № 4 от последната е мотивирано от допълнителна проверка от митническите органи на същата, в резултат от което са формирани основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума.

Във връзка с горното следва да бъде посочено, че правила относно стойността на стоките за митнически цели, които допълват нормите на чл. 70 – 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, са уредени и в Дял II, Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В член 140 "Неприемане на декларираните договорни стойности" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, § 1 от Кодекса. Съгласно § 1 на член 140, "Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация". Според § 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

В член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са регламентирани вторични методи за определяне на митническата стойност, които се прилагат, когато тя не може да бъде определена по реда на чл. 70 от същия. Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Тълкуването на последната норма води до извод, че уредените в б. „а“ – „г“ правила за определяне на митническата стойност на стоките са алтернативни и се прилагат последователно в реда, в който са изброени, до достигане на подходящ съобразно случая метод за определянето ѝ.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по

реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което следва да я определи по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В настоящия случай, видно от обстоятелствената част на оспорения административен акт, основателното съмнение по чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, че декларираната от жалбоподателя договорна стойност на стоката представлява общата /цялата/ платена или подлежаща на плащане сума, е аргументирано с това, че декларираната договорна стойност на стоки № 1 и № 4 от митническа декларация MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. за килограм е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на митническата стойност при сходни стоки в ЕС, поради което не отпадали съмненията относно точността на митническата стойност на внесените стоки. Органът се е позовал в подкрепа на този свой извод на Решение на Съда на ЕС от 16 юни 2016 година по дело C-291/15 Н. К.. Цитираното решение е постановено по тълкуването на член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността. Според диспозитива на същото, „член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93... трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки - метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки“.

Доколкото член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 съответства по съдържание на член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, то така направеното тълкуване е приложимо и в конкретния случай. Митническите органи е допустимо да сравняват средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки и да мотивират основателните си съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена сума, макар да не поставят под съмнение автентичността на представената като доказателство за заплащането ѝ фактура, както е в процесния случай, в резултат от което могат да изискат от вносителя представяне на допълнителни доказателства.

Видно е по делото, че е направено сравнение на средностатистическите цени, по които е извършен внос в ЕС на стоки със същия код по КН. В настоящия случай липсват данни в мотивите на оспореното решение и в останалите доказателства от административната преписка относно конкретните видове на артикулите, както и производителят им, съответно отбелязан ли е той на стоката, за да се прецени дали същите са от един порядък /с еднаква репутация/ и могат ли да бъдат сравними с процесните стоки, които представляват едноцветни трикотажни /памучни/ тениски с къс ръкав и блузи с дълъг ръкав. Съгласно КН стоки с код 61091000 представляват „фланелки с ръкав, без яка (тениски) и долни фланелки“ от памук, а стоки с код 61102091 представляват „фланелки, пуловери, жилетки, елечета и подобни артикули“ за мъже или момчета. В допълнителни забележки към Глава 61 – Облекла и допълнения за облекла, трикотажни или плетени от Регламент за изпълнение (ЕС)

2019/643 на Комисията от 15.04.2019 г., в т. 2 от Допълнителните забележки изразът „фланелки“ е дефиниран като „облеклата, дори луксозни, носени на голо, без яка, със или без ръкави, включително и тези с презрамки“. Описанието на стоките с посочените кодове по КН дава основание да се направи извод, че включва разнообразни стоки от памук, които покриват горната част на тялото, в първия случай с къс ръкав и без ръкав, както и долни фланелки, а във втория – пуловери, жилетки елечета и други, които имат някои общи характеристики, но се различават по отношение на други, например това дали тениската е със или без ръкав влияе върху сложността на изработката ѝ и количеството на използвания материал. Естествено е в този случай тези артикули да се различават и по себестойността си, съответно по цената, на която се търгуват. Отделно от това, както е посочено в обяснителната дефиниция, в тези категории попадат и луксозни стоки, които отговарят на посочените по-горе характеристики. В този смисъл относимо се явява възражението на жалбоподателя, че стоките, които са произведени под определена търговска марка също така имат различна по-висока цена за внос.

Това препятства преценката на съда относно обосноваността на извода на митническите органи, че е налице основателно съмнение дали декларираната митническа стойност представлява действителната такава платена или подлежаща на плащане за стоката, още повече че средностатистическите цени за внос в ЕС или т.нар. „справедливи цени“ не представляват нормативен критерий за преценка дали да бъде приета декларираната от вносителя митническа стойност.

В оспореното решение са цитирани § 38 и 39 от решение на СЕС № C-291/15 от 16.06.2016 г., като е посочено, че съгласно мотивите на СЕС, отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследва справедливата цена, извлечена от информационната система Т.І и на J. R. C. и се съблюдава рисков праг до 50 % от нейното равнище.

Оригиналният превод на текста на § 38 и 39 (публикувано на интернет-страницата на СЕС) от цитираното решение на СЕС гласи: „В това отношение, на първо място, що се отнася по-специално до основателността на разглежданите съмнения, следва да се отбележи, че видно от представената на съда преписка, в главното производство съответният митнически орган е приел декларираната договорна стойност на внесените стоки за изключително ниска в сравнение със средностатистическата стойност при вноса на сравними стоки. В настоящия случай изглежда, както подчертава Европейската комисия, че по отношение на някои от стоките — предмет на главното производство, декларираната цена е по-ниска от средностатистическата с повече от 50 % (38). При такива обстоятелства следва да се приеме, че разлика в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на разглежданите стоки (39)“.

Видно от горното е, че СЕС е направил единствено извод, че основателни съмнения за декларираната договорна стойност могат да възникнат при положение, че същата е с повече от 50% по-ниска от средностатистическата. СЕС не дава указание за използване на системата „Т.“ І или за изследване на „справедлива“ цена - понятие, което не е възприето в митническото законодателство на ЕС.

На следващо място, не са взети предвид представените от жалбоподателя пред административните органи доказателства, които са относими към митническата стойност на стоките, което на самостоятелно основание представлява нарушение на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, което води до незаконосъобразност на акта, тъй като е оказало влияние върху изводите на органа по прилагането на материалния закон.

В тази връзка, съдът прецени представените с превод на български език търговски документи – фактура, договор, платежни нареждания, търговска кореспонденция по електронен път, превозни документи и др. и направи следните изводи:

На първо място, представен е договор, озаглавен споразумение за дистрибуция, между К. Е. В. и [фирма], сключен на 21.11.2012 г., със срок от 10 години, съгласно който последният „ще поддържа изключителност и няма да купува гамата от промоционални артикули, предлагани от К. (тениски - поло - суичъри, независимо от цвета или моделите) от други конкуренти и/или някой от техните обекти, опериращи в регион БЪЛГАРИЯ. Настоящото е в сила при условие, че К. винаги ще предоставя на NOA / [фирма]/ конкурентни цени (т.е. по-ниски цени от 10 до 15% под цените на пазара) за своите RMG продукти. К. също ще поддържа подобна изключителност и няма да продава на друга фирма и/или субекти, работещи на същия пазар като БЪЛГАРИЯ“. В чл. 3 са посочени ценовите условия, като е цитирана ценова листа като приложение към договора. Посочено е, че „петата колона дава цената, която NOA плаща на К. за стоки, доставени от К. от който и да е от неговите европейски складове директно до склад на NOA в БЪЛГАРИЯ: Цените са -- - 10 % за бели и -15% за цветни, с изключение на поло-суичъри и поло с дълги ръкави при -15% за бели и -20% за цветни“. Тоест в договора е предвидена отстъпка за жалбоподателя, която не е обсъждана от административния орган при сравнението с ценовата листа на производителя и със средните цени за внос в ЕС на същите стоки. Относно липсата на доказателства за подновяване на договора, в същия не е предвидена форма за това, поради което няма пречка това да бъде направено устно, в електронна форма или дори с конклюдентни действия, които не могат да се тълкуват противоречиво – като поддържане на търговските отношения с нови поръчки и изпълнението им.

Представен е още договор за покупка от 22.10.2019 г. № К./N-01/2019 за покупка на стоки от вида на процесните от дружеството жалбоподател с продавач К. С. L., Б.. Действително, посочената в същия цена на стоката е в щатски долари, но това само по себе си не е основание за извод, че договорът е недействителен. В тази връзка следва да се отбележи, че това не е необичайно. По споразумение на страните цената може да бъде платена в различна валута, още повече, че след направена справка в интернет страницата на доставчика беше установено, че същият оперира и в САЩ. Освен това цената на стоката по представената по делото фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г. на л. 468 съответства на горепосочения договор от 22.10.2019 г. в количествено отношение и валута /щ.д./.

Неоснователни са доводите на ответника, че вносителят не представя доказателства за търговските отношения между производителя К. С. L.. И К. Е. В., тъй като жалбоподателят представлява трето за тях лице и няма основание да разполага с търговски споразумения, сключени между тези страни. Освен това отношенията между трите дружества се установяват въз основа на останалите представените по делото доказателства.

Съгласно писмо – потвърждение от 19.03.2020 г., съдържащо лого с търговската марка на К. С. L.. (К. С. D.), налично и в останалите търговски документи по делото, и съответстващо по графично изображение на това, поместено в интернет страницата на търговеца, за което е извършена служебна проверка, подписано от г-н Азад – генерален мениджър, К. Е. В. е европейският представител на К. С. L.. (отдел Плетива) и според споразуменията им в случай, че европейски клиент поръча стоки директно от К. С. L., К. Е. В. има право на комисионна от 5 %, която е надлежно отразена в търговската фактура, издадена от К. С. L.. (отдел Плетива) на Рекламна агенция [фирма].

По делото е представено още извлечение от търговска кореспонденция по електронен път между г-жа М. Н., подписана като представител – генерален

мениджър, на [фирма] /с e-mail [\[електронна поща\].com/](mailto:[електронна поща].com/) и г-н Азад /с e-mail [\[електронна поща\]/](mailto:[електронна поща]/). В имейлите е налична информация за контакти на двете дружества – телефон, адрес, и-мейл, интернет страница, които отговарят на останалите документи по делото, а след служебна проверка се установи, че наличните интернет страници кореспондират с тези търговци и с предлаганите от тях стоки и услуги, включително на сайта на [фирма] е налична информация, че е ексклузивен вносител и официален дистрибутор на К. Е. за България, М. и К.. От представената търговска кореспонденция, която съдът цени с оглед останалия вече обсъден доказателствен материал, в същата се споменава, както отстъпката от 10 % в полза на дружеството жалбоподател, така и отложеното плащане на стоката с падеж от 90 дни от датата на товарителницата, които условия, съгласно отговора от чуждестранното дружество, следва да бъдат съгласувани с „г-н П.“. Отговор не е представен.

Във връзка с процесната доставка на стоки от Б. по фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г. с получател дружеството жалбоподател са представени по делото превозни документи - опаковъчен лист от 28.01.2020 г., сертификат за произход № ЕРВ/00/84/А 104504 /издаден със задна дата/, коносамент за комбиниран транспорт от Ч., Б. до С., България, и товарителница за комбиниран транспорт с място на товарене С. и място на разтоварване В., в които е отразена фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г., както и вида на стоката – мъжки тениски, младежки тениски и др. с посочени артикулни номера, които съответстват на тези по останалите представени търговски документи – фактура, договор за поръчка, опаковъчен лист.

По делото са представени платежни документи във връзка с фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г. – S. от 06.04.2020 г. на л. 300-301 за превод на сумата от 70 950, 45 щ. д. с основание „P/C № К./N-01/2019 Дата: 22.10.2019“, от който е видно, че сумата е наредена от жалбоподателя и е получена от банката на получателя, преводно нареждане за сумата от 19 364,68 щ. д. в полза на К. Е. В., Б., с наредител [фирма], в което като основание са посочени различни номера на фактури, включително и процесната № К./S./20/173 от 05.03.2020 г., както и S. от 16.06.2020 г. Първата сума за превод на валута съответства на цената на стоката по фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г., а втората представлява комисионна за европейския представител на производителя - К. Е. В., Б. по няколко фактури, включително и процесната.

За сравнение с цени по други доставки за внос в ЕС жалбоподателят представя ценова листа Приложение II към договора с К. С. L., в която цените са в евро, за процесните стоки с артикулен № MC150 под № 1 от МД бели – цветни са в размер на 0,72 – 0,85 за брой от Б. и 0,68 – 0,80 за брой от Б., или приблизително 0,84 – 0,99 щ.д. за брой, съответно 0,79 – 0,93 щ.д. за брой, а стока с артикулен номер SWC280 под № 4 бели – цветни е в размер на 2,99 – 3,03 евро за брой от Б. и 2,82 – 2,84 за брой от Б., или приблизително 3,48 – 3,53 щ.д. за брой от Б., съответно 3,28 – 3,30 щ.д. за брой от Б., изчислено в онлайн достъпен калкулатор на валута. При сравняване на цените по ценовата листа, фактурата и договора за поръчка се установява, че покупните цени за придобиване на процесните стоки от страна на жалбоподателя не се различават съществено от тези по ценовата листа с приложена отстъпка от 10 %.

Жалбоподателят представя още фактура № К./S./19/054 от 05.03.2020 г. с получател – Р. Т. L. – С., Гърция, в която са налични стоки от вида на процесните под № 1 от MRN 20BG002002029063R5 с артикулен № MC150, които са на цени близки до тези по фактура № К./S./20/173 от 05.03.2020 г. с получател [фирма]. В тази връзка е представена и фактура, издадена на [фирма] от GOR F. S.A., Испания от 12.03.2020 г., за доставка на стоки от процесните видове под № 1 от MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г., чиято цена е отново сходна с тази по фактура №

K./S./20/173 от 05.03.2020 г., издадена от К. С. L.. (К. С. D.).

Наред с това настоящият съдебен състав намира, че средностатистическата стойност за внос в ЕС на стоки с код по КН 61091000 и с код по КН 61102091 не са съпоставими с декларираната в MRN 20BG002002029063R5 митническата стойност по причина, че в последната покупната цена е за брой, а в данните от системата Т. те са в евро/кг, съответно преобразувани в лв./кг. Освен това данните за средностатистическата стойност на стоките за внос в ЕС не представлява нормативен критерий за приемане или не на декларираната от вносителя митническа стойност.

За целите на сравнението на декларираната от жалбоподателя митническа стойност и средните цени за същите стоки за внос в ЕС не е обсъдено от административния орган споразумението между [фирма] и производителя, търговските им отношения, и други доставки от същия производител с получател жалбоподателя и други лица, като лаконично е посочено единствено, че няма данни споразумението да е подновявано, а останалите доказателства са преценени като неотнормирани. Видно от гореизложения анализ дружеството жалбоподател е официален и ексклузивен представител на процесните стоки в България, М. и К., купува големи количества от тях и ползва отстъпки, което следва да бъде отчетено при сравняване на покупните цени със средните в ЕС. Необосновани се явяват и мотивите на органа касателно плащането на процесните стоки по МД. Представените платежни документи доказват, че е направено плащане от страна на жалбоподателя на цялата договорена сума плюс комисионната за европейския представител на производителя.

В тази връзка неоснователни са възраженията на ответника, че не е извършена проверка в счетоводството на дружеството жалбоподател, тъй като такава не е необходима за установяване на митническата стойност на стоките, доколкото в самото решение на същия се сочи, че не се оспорва автентичността на фактурата. Не са оспорени и останалите писмени доказателства по делото, от които съдът намира за установено, че декларираната стойност на стоките отговаря на действителната договорна такава. Ответникът не се справи с доказателствената си тежест да представи убедителни доказателства, от които да бъде направен категорично обратният извод.

След направения анализ на представените по делото документи съдът намира, че липсват основания да бъде направен извод, че договорената сума за внос на стоки № 1 и № 4 по фактура № K./S./20/173 от 05.03.2020 г. от К. С. L., декларирана от жалбоподателя в процесната MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г., не съвпада с действителната митническа стойност на стоката, определена по правилата на чл. 70 - 71 от М., а именно действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза.

Това води до извод за липса на мотиви и необоснованост на акта, на първо място, по отношение на основанията за промяна на декларираната от [фирма] договорна митническа стойност на стоки № 1 и № 4 от MRN 20BG002002029063R5/11.05.2020 г. Излагането на необосновани аргументи за отхвърляне на методите за определяне на митническата стойност, заложили в чл. 70 - 71 от М., води до извода, че, постановявайки оспорения акт, митническият орган е преследвал цел, различна от тази на закона.

На следващо място, за пълнота следва да бъде посочено, че дори да се приеме, че са изпълнени предпоставките на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, съдът намира, че не са спазени изискванията на чл. 141 от същия за определяне на митническата стойност на стоките по правилата на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013.

На първо място, в мотивите на решението на директора на ТД „С. морска“ е посочено единствено, че за приблизително същия период не са установени деклариран митнически стойности за идентични стоки, тоест стоки, които са произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Липсват мотиви защо ответникът счита, че не може да бъде приложен методът по чл. 74, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013. Това твърдение на органа не е подкрепено с никакъв анализ или описание на обстоятелствата, поради което счита, че не са налице идентични стоки от посочения вид, който е широко разпространен и употребяван.

В тази връзка следва да бъде отбелязано, че жалбоподателят е представил фактури за внос на идентични стоки за период много по-близък до процесния - фактура № K./S./19/054 от 05.03.2020 г. с получател – Р. Т. Л. – С., Гърция, в която са налични стоки от вида на процесните под № 1 от МД с артикулен № MC150, и фактура, издадена на [фирма] от GOR F. S.A., Испания от 12.03.2020 г., за доставка на стоки от процесните видове под № 1 от МД, , които не са обсъдени от митническите органи. Въпреки това от митническите органи е пристъпено към определяне на митническата стойност на процесните стоки по реда на чл. чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013. Липсват обаче мотиви относно изпълнението на критериите, на които следва да отговарят стоките, за да бъдат сходни на декларираните от вносителя. В тази връзка административният орган се е ограничил до цитиране на дефиницията на „сходни стоки“ съгласно посочената норма на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, като сред факторите които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им съществуването на търговска марка. Изложил е констатацията, че за използвания израз „по същото или приблизително същото време“ не е дефиниран.

За определяне на нова митническа стойност на стоките административният орган е ползвал „база за определяне на митническата стойност“, представляваща номер и дата на митническа декларация – MRN 20BG005100195693R1/26.03.2020 г. за стока № 1, и MRN 19BG005100140368R0/21.11.2019 г. за стока № 4. Липсва каквото и да е описание на стоките, предмет на тези митнически декларации – вид, материал, производител, страна на произход. Преценката за квалификацията на стоките като „сходни“ е въз основа на тяхното качество, репутацията им и съществуването на търговската марка, като в тежест на митническия орган е да докаже извършването на съпоставка между конкретните внесени стоки със „сходни“ стоки, а това не е направено. Макар да са приложени по преписката копия на ползваните като база МД, в случая е следвало да бъде направена поне обща съпоставка на стоките с оглед извършване на съдебен контрол върху акта.

Следва да бъде посочено още че вносът по MRN 20BG002002029063R5 от дружеството жалбоподател е от 11.03.2020 г., а по представените от митническите органи МД е налице разминаване в темпорално отношение от порядъка на месеци и не може да се приеме за същото или приблизително същото време. Макар формулировката да позволява известна свобода, тя следва да се тълкува в смисъл на време, възможно най-близко до спорния внос, по който се определя нова митническа стойност.

Освен това не са обсъдени други митнически декларации на сходни стоки с оглед прилагане на правилото на чл. 141, § 3, съгласно който „когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези

стойности“, което прави актът необоснован и пречатства съдебния контрол относно правилното приложение на материалноправните разпоредби. Органът единствено е цитирал нормата на посочената разпоредба, без да я приложи, като представи мотиви как е стигнал до извода, че това е най-ниската договорна стойност. На следващо място, следва да се отбележи, че съгласно чл. 141 § 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 „договорна стойност за стоки, произведени от различно лице, следва да се взема предвид само когато не може да се установи договорна стойност за идентични или сходни стоки, произведени от лицето, което е произвело стоките, чиято стойност се определя“. Тоест при корекция на митническата стойност приоритет има установената договорна стойност на стоки от същия производител, като в настоящия случай административният орган въобще не е обсъдил представените от жалбоподателя доказателства за доставки по горепосочената фактура към гръцкото дружество.

В тази връзка следва да се отбележи, че липсата на мотиви в акта е съществено нарушение на изискванията за форма и е самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност, тъй като пречатства възможността да се извърши преценка за сходство на стоките, чиято стойност е послужила за определяне на митническата стойност на процесните стоки, а оттам и до необоснованост на приетата от ответника нова митническа стойност на стоките.

С оглед на изложеното не са изпълнени изискванията на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническата стойност на стоки № 1 и № 4 от процесната МД да бъде определена въз основа на декларираната договорна стойност на сходни стоки, произведени в същата държава и по същото или приблизително същото време.

Съгласно постоянната практика на Съда на Европейския съюз /СЕЧ/, методите за определяне на митническата стойност, съгласно членове 29 — 31 от Митническият кодекс (отм.), съответстващи на чл. 70 и чл. 74 от сега действащия Митнически кодекс, се намират в отношение на субсидиарност помежду си. Само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на даден метод, следва да се приложи този, който непосредствено го следва в установената от тези разпоредби поредност. Митническите органи са длъжни да посочат в решението си за установяване на размера на дължимите вносни мита причините, поради които не са приложили предвидените в членове 70 и 74, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕС) 952/2013 г. методи за определяне на митническата стойност, преди да направят извод, че се прилага следващия метод /в случая този по чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент 952/2013 г. — договорна стойност на сходни стоки/, както и да посочат данните, въз основа на които е изчислена митническата стойност на стоките, за да се позволи на заинтересованото лице да прецени обосноваността му и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да обжалва решението. Държавите-членки, като упражняват процесуалната си автономия, трябва да уредят последиците от неизпълнението на задължението за мотивиране от страна на митническите органи /виж решението на СЕЧ от 9 ноември 2017 г. по дело C-46/16, т. 43, т. 44, т. 45, т. 46 и т. 47/.

В случая посочените изисквания за мотивираност на решението на митническия орган не са изпълнени. Само констатацията, че разпоредбите на чл. 70 и чл. 74, § 2, буква „а“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013 не могат да бъдат приложени, не е достатъчна, за да обоснове извод за това, че митническият орган законосъобразно е преминал към метода, регламентиран в чл. 74, § 2, б. „б“ за определяне на митническата стойност.

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение ЕС 2015/2447, и впоследствие на решението за

корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, както и спазването на установената поредност при прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност. Отделно от това, останало е недоказано от ответника, определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност на сходни стоки, доколкото не са изложени мотиви в акта за това сходство.

В този смисъл е непротиворечивата практика ВАС – например Решение № 8179 от 06.07.2021 г. по адм. д. № 3038/2021, Решение № 7269 от 16.06.2021 г. по адм. д. № 1618/2021, Решение № 8561 от 14.07.2021 г. по адм.д. № 1620/2021.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното в настоящото производство Решение № 32-213480/23.07.2020 г. на директора на ТД „С. морска“ към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган, но при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до необоснованост и неправилно приложение на материалноправните разпоредби, както и несъответствие с целта на закона.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Съгласно представения списък същият претендира сумата от 600 лв. за платено адвокатско възнаграждение, за което прилага фактура и извлечение от банкова сметка, както и 50 лв. за платена държавна такса. Платеното адвокатско възнаграждение не се явява прекомерно с оглед материалния интерес на делото и нормата на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съдът намира, че следва да бъде уважено в цялост.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 70 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от управителя Н. К., **Решение № 32-213480 от 23.07.2020 г.** на директора на ТД „С. морска“ към Агенция „Митници“, издадено във връзка с MRN № 20BG002002029063R5/11.05.2020 г.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ:

